

დანიელის წიგნი — ნომერი ოცდათვრამეტი

მვირფასეულობათა გახსნა: უილიამ მილერის წინასწარმეტყველური
სიზმარი და ჭეშმარიტების აღდგენა

Jeff Pippenger

2024-01-02

მილერის სიზმარში უხილავი ხელისგან მას ყუთი გამოეგზავნა. სიზმარში მას მიეცა
გაგება, რომ ამ ყუთის ზომები იყო „ექვსი კვადრეტი“ და „ათი დუიმი“. ათის
გამრავლება ექვსის კვადრატზე უდრის სამას სამოცს, რაც წინასწარმეტყველურ
წელიწადში დღეებს წარმოადგენს. მილერს მიეცა ყუთი, რომელიც შეიცავდა უწყებას,
რომლის ქადაგებაც მას ევალეზობდა, ხოლო უწყება, რომლის ქადაგებაც მას ევალეზობდა,
დაფუძნებული იყო იმ პრინციპზე, რომ ბიბლიურ წინასწარმეტყველებაში ერთი დღე
ერთ წელს წარმოადგენს. ყუთი იყო ბიბლია, და მილერისთვის ბიბლია უნდა
დანახულიყო ბიბლიური წინასწარმეტყველების „ერთი დღე — ერთი წლის“
პრინციპის განზომილებაში.

„ღვთის სიტყვასთან არის დაკავშირებული გასაღები, რომელიც ხსნის მვირფას
სკივრს, ჩვენს დასაკმაყოფილებლად და სასიხარულოდ. მადლიერი ვარ სინათლის
ყოველი სხივისთვის. მომავალში ის გამოცდილებანი, რომლებიც ახლა ჩვენთვის
მეტად იდუმალია, ახსნილი იქნება. ზოგი გამოცდილება, შესაძლოა, ვერასოდეს
შევიმეცნოთ სრულად, ვიდრე ეს მოკვდავი უკვდავებით არ შეიმოსება.“ Manuscript
Releases, ტომი 17, 261.

მილერის სიზმარში ყუთზე მიმაგრებული იყო „გასაღები“, რომელიც წარმოადგენდა იმ
მეთოდოლოგიას, რომლის გამოყენებისაკენაც მილერი იყო წარმართული.

„ვინც მესამე ანგელოზის უწყების გამოცხადებაში არიან ჩაბმულნი, წმინდა
წერილებს იკვლევენ იმავე გეგმის მიხედვით, რომელიც მამა მილერმა მიიღო.
მცირე წიგნში, სათაურით „წინასწარმეტყველებათა ხედვები და
წინასწარმეტყველური ქრონოლოგია“, მამა მილერი ბიბლიის შესწავლისა და
განმარტებისათვის შემდეგ მარტივ, მაგრამ გონივრულ და მნიშვნელოვან წესებს
აძლევს:—

„[პირველიდან მეხუთემდე წესები ციტირებულია.]“

„ზემოთქმული ამ წესების ნაწილია; და ბიბლიის შესწავლისას ყველანი კეთილად
მოვიქცევით, თუ ყურადღებით მივიღებთ გადმოცემულ პრინციპებს.“ Review and
Herald, November 25, 1884.

როცა მილერმა ზარდახშა გახსნა, მან აღმოაჩინა „ყოველგვარი სახისა და ზომის
სამკაულები, აღმასები, მვირფასი ქვები, და ყოველგვარი ზომისა და ღირებულების
ოქროსა და ვერცხლის მონეტები, მშვენივრად დალაგებული თავიანთ შესაბამის
ადგილებში ზარდახშაში; და ასე დალაგებულნი ისინი ირეკლავდნენ ნათელსა და
დიდებას, რომელსაც მხოლოდ მზე თუ გაუტოლდებოდა.“ მილერმა აღმოაჩინა იმ

ქეშმარიტებათა ძვირფასი ქვები, რომლებიც ადვენტიზმის ფუნდამენტურ ქეშმარიტებებს შეადგენს. მის მიერ ნაპოვნი ქეშმარიტებები „დალაგებული“ იყო სრულყოფილი წესრიგით და ირეკლავდნენ მზის ნათელს.

შემდეგ მიღერმა ქეშმარიტებები „ცენტრალურ მაგიდაზე“ დააწყო და ყველას მოუწოდა: „მოდით და იხილეთ“. „მოდით და იხილეთ“ — ეს არის გამოცხადების წიგნში ბეჭდების გახსნიდან აღებული სიმბოლო, ხოლო მიღერი წარმოადგენს ბრძენთ, რომელნიც იგებენ დანიელის იმ უწყებას, რომელიც 1798 წელს გაიხსნა. ქეშმარიტებები, რომლებიც მიღერმა მაგიდაზე დააწყო, იყო დანიელის წიგნიდან გახსნილი ქეშმარიტებები, რომლებიც იუდას ტომის ლომმა გახსნა, და უნდა გამოეცადა ის თაობა, რომელიც ცოცხალი იყო მათი გახსნის დროს. ამ მიზეზით, გამოცხადების ოთხი მხეცი, რომლებიც პირველ ოთხ ბეჭედთან არიან დაკავშირებულნი, და მიღერი, იმ თაობას მოუწოდებდნენ: „მოდით და იხილეთ“.

და ვიხილე, როდესაც კრავმა გახსნა ერთი ბეჭედთაგანი, და გავიგონე, ვითარცა ქუხილის ხმა, ოთხ ცხოველთაგან ერთის ნათქვამი: მოდი და იხილე. და ვიხილე, და აჰა, თეთრი ცხენი; და მას, ვინც ზედ იჯდა, ჰქონდა მშვილდი; და მიეცა მას გვირგვინი; და გამოვიდა, ვითარცა მძლეველი, რათა ეძლია. და როდესაც გახსნა მეორე ბეჭედი, გავიგონე მეორე ცხოველის ნათქვამი: მოდი და იხილე. და გამოვიდა სხვა ცხენი, წითელი; და მას, ვინც ზედ იჯდა, მიეცა ძალაუფლება, რომ წაერთვა მშვიდობა მიწას, რათა ადამიანებს ერთმანეთი დაეხოცათ; და მიეცა მას დიდი ძახილი. და როდესაც გახსნა მესამე ბეჭედი, გავიგონე მესამე ცხოველის ნათქვამი: მოდი და იხილე. და ვიხილე, და აჰა, შავი ცხენი; და მას, ვინც ზედ იჯდა, ხელში ჰქონდა სასწორი. და გავიგონე ხმა ოთხ ცხოველს შორის, რომელიც ამბობდა: ხორბლის ერთი საწყაო ერთი დინარის ფასად, და ქერის სამი საწყაო ერთი დინარის ფასად; ხოლო ზეთსა და ღვინოს ნუ ავნებ. და როდესაც გახსნა მეოთხე ბეჭედი, გავიგონე მეოთხე ცხოველის ხმის ნათქვამი: მოდი და იხილე. და ვიხილე, და აჰა, ფერმკრთალი ცხენი; და მისი სახელი, ვინც ზედ იჯდა, იყო სიკვდილი, და ჰადესი მისდევდა მას. და მიეცა მათ ხელმწიფება მიწის მეოთხედ ნაწილზე, რათა დაეხოცათ მახვილით, შიმშილით, სიკვდილით და მიწის მხეცებით. გამოცხადება 6:1-8.

ეს იყო ქრისტე, წარმოდგენილი, როგორც იუდას ტომის ლომი, რომელმაც „გამოცხადების“ წიგნში გახსნა შვიდი ბეჭდით დაბეჭდილი წიგნი; და სწორედ იუდას ტომის ლომმა გახსნა ის ძვირფასი საგანძური, რომელიც მიღერმა მაგიდაზე დადო, და შემდეგ ყველას აუწყა: „მოდით და იხილეთ.“

სიმართლენი, რომლებიც მან აღმოაჩინა, თვალსაჩინოდ იყო გამოსახული 1843 წლის პიონერულ დიაგრამაზე, რომლის შესახებაც დამ უაითმა თქვა, რომ იგი უფლის ხელით იყო წარმართული; ეს იყო იგივე უხილავი ხელი, რომელმაც მიღერს ძვირფასეულობით სავსე კოლოფი მოუტანა. 1842 წელს დამზადებული სამასი დიაგრამა იყო აბაკუმის ბრძანების აღსრულება — დაწერილიყო ხილვა და ცხადად გამოესახათ იგი დაფებზე. მიღერის ოთახის შუაგულში მდგარი მაგიდა წარმოადგენდა იმ სამას დიაგრამას (დაფას), რომლებიც მიღერიტმა მაცნეებმა 1842 და

1843 წლებში მსოფლიოს მიუტანეს. ის დიაგრამა, 1850 წლის პიონერულ დიაგრამასთან ერთად, იყო აბაკუმის მეორე თავის „დაფები“.

„მეორე მოსვლის“ მქადაგებელთა და გამოცემათა ერთობლივი მოწმობა, როდესაც ისინი „თავდაპირველ რწმენაზე“ იდგნენ, იყო ის, რომ სქემის გამოცემა წარმოადგენდა ჰაბაკუმის 2:2, 3-ის აღსრულებას. თუ ეს სქემა წინასწარმეტყველების საგანი იყო (და ისინი, ვინც ამას უარყოფენ, ტოვებენ თავდაპირველ რწმენას), მაშინ აქედან გამომდინარეობს, რომ ძვ. წ. 457 იყო ის წელი, საიდანაც უნდა დათვლილიყო 2300 დღე. აუცილებელი იყო, რომ 1843 ყოფილიყო პირველად გამოქვეყნებული დრო, რათა „ხილვა“ „დაყოვნებულიყო“, ანუ რათა ყოფილიყო დაყოვნების დრო, რომლის განმავლობაში ქალწულთა დასს უნდა ჩასძინებოდა და ძილს მისცემოდა დროის დიდ საკითხზე, იმაზე უწინარეს, ვიდრე ისინი შუაღამის ძახილით უნდა გამოეღვიძებინათ.“ James White, Second Advent Review and Sabbath Herald, Volume 1, Number 2.

ხალხი, რომელმაც დაიწყო პასუხის მიცემა იმ ცნობაზე (ძვირფას ქვებზე), რომელიც ამის შემდეგ ჰაბაკუმის დაფაზე იყო წარმოდგენილი, თავდაპირველად მცირერიცხოვანი იყო; მაგრამ დღისა-წლის პრინციპის დადასტურებით 1840 წლის 11 აგვისტოს, ხალხი „სიმრავლედ გაიზარდა.“

„ზუსტად იმ დროს, რომელიც მითითებული იყო, თურქეთმა, თავისი ელჩების მეშვეობით, მიიღო ევროპის მოკავშირე ძალების მფარველობა და ამგვარად მოექცა ქრისტიანული ერების კონტროლის ქვეშ. ამ მოვლენამ წინასწარმეტყველება ზუსტად აღასრულა. როდესაც ეს ცნობილი გახდა, მრავალი დარწმუნდა მილერისა და მისი თანაშემწეების მიერ მიღებული წინასწარმეტყველური განმარტების პრინციპების სისწორეში, და ადვენტურ მოძრაობას საოცარი ზიძგი მიეცა. სწავლული და მაღალი მდგომარეობის მქონე კაცები მილერს შეუერთდნენ როგორც მისი შეხედულებების ქადაგებაში, ისე მათ გამოქვეყნებაში, და 1840 წლიდან 1844 წლამდე საქმე სწრაფად ვრცელდებოდა.“ დიდი ბრძოლა, 334, 335.

შემდეგ ბრბომ ძვირფასი ქვების შეწუხება დაიწყო. ამ მომენტში მილერი აპირებს ძვირფასი ქვების გაფანტვის ამოცნობას. სიტყვა „გაფანტვა“ ლევიანთა წიგნის ოცდამეექვსე თავის „შვიდგზის“ ერთ-ერთი მთავარი სიმბოლოა, და მილერი თავისი სიზმრის გადმოცემაში სიტყვა „გაფანტვის“ რაიმე სახეს ათჯერ იყენებს. „ათი“ გამოცდის სიმბოლოა და აღნიშნავს მილერის „გაფანტული“ ძვირფასი ქვების სიმბოლური მნიშვნელობის სწორ გაგებას, როგორც წინასწარმეტყველურ გამოცდას მათთვის, რომლებზედაც სოფლის აღსასრულნი მოვიდა.

„შვიდი ჟამის“ მარგალიტის უარყოფა იყო პირველი მარგალიტი, რომელიც ლაოდიკიური ადვენტიზმის მიერ იქნა გადაღებული, როდესაც მათ ვერ გაუძლეს მოსეს „გაბნევის“ გამოცდას, რომელიც ელიას (მილერის) მიერ იყო წარმოდგენილი, 1863 წელს. იმ დროიდან მოყოლებული მარგალიტები სულ უფრო მეტად უნდა გაფანტულიყო, შერეულიყო ყალბებთან და საბოლოოდ სრულად დაფარულიყო. ძვირფასი მარგალიტების დაფარვა ბოლოს მიაღწევდა ისეთ წერტილს, როდესაც სკივრი (ბიბლია) განადგურდებოდა.

მილერის სიზმარში აშკარად არის გამოკვეთილი განსხვავება იმ პირველ „შვიდ ჯერს“ შორის, როდესაც მილერი იყენებს სიტყვას „გაფანტვა“, და უკანასკნელ სამ შემთხვევას შორის, როცა იგი ამ სიტყვას იყენებს. მას შემდეგ, რაც იგი „გაფანტვას“ „შვიდჯერ“ ახსენებს, იგი „სრულებით გულდაწყვეტილი და გამხნეებადაკარგული გახდა, დაჯდა და ატირდა.“

სანამ ქრისტე, იუდას ტომის ლომად წარმოდგენილი, დაიწყებდა გამოცხადების წიგნში შვიდი ბეჭდით დაბეჭდილი წიგნის ბეჭდების ახსნას, იოანე ტიროდა. იოანეც და მილერიც ტიროდნენ, როდესაც მიხვდნენ, რომ ზარდახშა (ღვთის სიტყვა) ყალბი ძვირფასეულობით იყო დამარხული.

და ვიხილე ტახტზე მჯდომარის მარჯვენაში წიგნი, შიგნიდან და გარედანაც ნაწერი, შვიდი ბეჭდით დაბეჭდილი. და ვიხილე ძლიერი ანგელოზი, რომელიც დიდი ხმით ქადაგებდა: ვინ არის ღირსი, რომ გახსნას წიგნი და მოხსნას მისი ბეჭდები? და ვერავინ, ვერც ზეცაში, ვერც დედამიწაზე, ვერც მიწის ქვეშ, შეძლო წიგნის გახსნა, ვერც მასზე შეხედვა. და დიდად ვტიროდი, რადგან არავინ აღმოჩნდა ღირსი, რომ გაეხსნა და წაეკითხა წიგნი, ვერც მასზე შეეხედა. და ერთმა უხუცესთაგანმა მითხრა: ნუ ტირი; აჰა, იუდას ტომის ლომმა, დავითის ფესვმა, გაიმარჯვა, რათა გახსნას წიგნი და მოხსნას მისი შვიდი ბეჭედი. გამოცხადება 5:1-5.

როდესაც მილერმა აღმოაჩინა და სამყაროს წარუდგინა იმ ძვირფასეულობების მზარდმა უარყოფამ იქამდე მიაღწია, რომ ბიბლია (ზანდუკი) განადგურდა, მაშინ მილერმა იტირა.

„შემდეგ ვიხილე, რომ ნამდვილი ძვირფასეულობისა და მონეტების შორის მათ მიმოეფანტათ ყალბი ძვირფასეულობისა და ყალბი მონეტის ურიცხვი რაოდენობა. მათმა მდაბალმა საქციელმა და უმადურობამ ძლიერ აღმაშფოთა, და ამის გამო ვამხელდი და ვკიცხავდი მათ; მაგრამ რაც უფრო მეტად ვამხელდი, მით უფრო მეტად ფანტავდნენ ისინი ყალბ ძვირფასეულობასა და ცრუ მონეტას ნამდვილთა შორის.

„შემდეგ შევწუხდი ჩემს ხორციელ სულში და დავიწყე ხორციელი ძალის ხმარება, რათა ისინი ოთახიდან გამეძევებინა; მაგრამ სანამ ერთს ვამეძვებდი, სამი სხვა შემოდიოდა და შემოჰქონდათ ჭუჭყი, ნაფოტები, ქვიშა და ყოველგვარი ნაგავი, ვიდრე დაფარავდნენ ყველა ნამდვილ ძვირფასეულობას, აღმასებსა და მონეტებს, რომლებიც სრულიად თვალს მიეფარნენ. მათ აგრეთვე ნაგლეჯებად აქციეს ჩემი სკივრი და მისი ნაწილები ნაგავში მიმოფანტეს. ვფიქრობდი, რომ არავინ აქცევდა ყურადღებას ჩემს მწუხარებასა და რისხვას. სრულიად გულგატეხილი და სულდამძიმებული გავხდი, დავჯექი და ავტირდი.“

მისი სიზმრის ამ ეტაპზე სიტყვა „გაფანტვა“ გამოყენებულია „შვიდჯერ“. ბოლო სამი გამოჩენა განსხვავდება პირველი შვიდისგან და ამით შვიდ გაფანტვაზე წინასწარმეტყველურ ბეჭედს აყენებს, როგორც ლევიანთა ოცდამეექვსე თავის „შვიდი ჟამის“ სიმბოლოს. მილერის მეორე სიზმარი, როგორც ნაბუქოდონოსორის მეორე სიზმარი, სიმბოლურად განსაზღვრავს „შვიდ ჟამს“.

როგორც იოანეს შემთხვევაში გამოცხადების მეხუთე თავში, როცა მილერმა იტირა, მაშინ მტვრის ჯაგრისიანი კაცი (იუდას ტომის ლომი) შემდეგ „გააღო კარი“ და ოთახში შევიდა. ხილვითი წარმოდგენა მამისა, რომელსაც ხელში ეპყრა წიგნი, შვიდი ბეჭდით დაბეჭდილი, რომლის გახსნაც არც ერთ კაცს არ შეეძლო და რომელმაც იოანეს ტირილი გამოიწვია, მეოთხე თავის პირველ მუხლში დაიწყო.

ამის შემდეგ ვიხილე, და აჰა, კარი გაიხსნა ცაში; და პირველი ხმა, რომელიც მესმა, თითქოს საყვირისა იყო, რომელიც მელაპარაკებოდა და ამბობდა: ამოდი აქ, და გაჩვენებ იმას, რაც ამის შემდეგ უნდა მოხდეს. გამოცხადება 4:1.

მილერმა იტირა და იხილა გაღებული კარი. „როდესაც ასე ვტიროდი და ვგლოვობდი ჩემი დიდი დანაკარგისა და პასუხისმგებლობის გამო, გამახსენდა ღმერთი და გულმოდგინედ ვილოცე, რომ მას დახმარება მოევლინა ჩემთვის. მაშინვე გაიღო კარი და ოთახში შემოვიდა ერთი კაცი, რის შემდეგაც ყველა ადამიანი გავიდა იქიდან; და მან, ხელში მტვრის ჯაგრისი ეჭირა, გააღო ფანჯრები და დაიწყო ოთახიდან მტვრისა და ნაგვის გამოგვა.“ იუდას ტომის ლომი და მტვრის ჯაგრისიანი კაცი მოვიდნენ კარის გახსნისას, როცა იოანე და მილერი ტიროდნენ. კარის გაღება დისპენსაციური ცვლილების სიმბოლოა.

მილერთან ერთად მან იტირა და კარი გაიღო, მაგრამ მანაც ილოცა. „სრულად დავეცი სასოწარკვეთილებასა და გულგატეხილობაში, დავჯექი და ვტიროდი. ამგვარად, როცა ვტიროდი და ვგლოვობდი ჩემს დიდ დანაკარგსა და პასუხისმგებლობას, გამახსენდა ღმერთი და მხურვალედ ვილოცე, რომ მას ჩემთვის დახმარება მოევლინა. დაუყოვნებლივ კარი გაიღო და ერთი კაცი შემოვიდა ოთახში; მაშინ ყველა ხალხი გავიდა იქიდან; ხოლო მან, რომელსაც ხელში მტვრის ჯაგრისი ეჭირა, გააღო ფანჯრები და დაიწყო ოთახიდან მტვრისა და ნაგვის გამოგვა.“

ლოცვა, რომელიც უკანასკნელი დღეების ისტორიის საგზაო ნიშანია, არის ის ლოცვა, რომელიც აღნიშნულია დანიელისა და სამი ღირსეულის მიერ მეორე თავში, და ასევე დანიელის მიერ მეცხრე თავში. ეს არის ლევიათა წიგნის ოცდამეექვსე თავის „შვიდგზის“ ლოცვა, რომელიც გამოცხადების მეთერთმეტე თავის ორმა მოწმემ უნდა აღავლინოს, როდესაც გააცნობიერებენ, რომ გაფანტულნი იყვნენ. ორმა მოწმემ უნდა გაიმეოროს ის, რაც დანიელმა გააკეთა მეცხრე თავში, როცა შეიცნო, რომ მოსეს წყევლის აღსრულებით „გაფანტული“ იყო. ორმა მოწმემ უნდა გაიმეოროს ის, რაც მილერმა ასახა თავის სიზმარში, როდესაც მივიდა იმ წერტილამდე, სადაც მისი მკირფასეულობა „შვიდგზის“ იყო გაფანტული.

როცა ის ლოცვა აღინიშნება, კარი იღება, მოდის მტვრის მომგველი კაცი, და ოთახი ცარიელია. ბოროტი ბრბო წასული იყო და ახალი განგებულების ხანა დამდგარიყო. მაშინ იუდას ტომის ლომმა, რომლის ფანი მის ხელშია, „გააღო ფანჯრები და იწყო ოთახიდან მტვრისა და ნაგვის გამოხვეტა“, და როცა „მან გამოხვეტა მტვერი და ნაგავი, ცრუ სამკაულები და ყალბი მონეტა, ყოველივე აიჭრა და ფანჯრიდან ღრუბელივით გავიდა, და ქარმა წაიღო ისინი.“

ღია სარკმლებიც საზღვარს აღნიშნავს, რადგან როგორც ნაგავი სარკმლიდან გააქვთ, ასევე ისინი, რომელთაც შეასრულეს მალაქიაში მოცემული ბრძანება, რომელიც უკანასკნელი დღეების „მღვდლებს“ მიმართავს: „მოიტანეთ მთელი მეთაურობები საგანძურში, რათა იყოს საზრდო ჩემს სახლში, და გამომცადეთ ამით ახლა, ამბობს ცაბოთ უფალი, თუ არ გაგიხსნათ ცათა სარკმლები და არ გადმოგიღვართ კურთხევა იმოდენად, რომ აღარ იყოს ადგილი მის მისაღებად.“ ღია კარი და ღია სარკმლები წარმოადგენენ დარიგების ცვლილებას, რომელიც სრულდება იმ დროს, როცა ბოროტი მღვდლები განიდევნებიან, ხოლო მართალი მღვდლები იკურთხებიან.

როდესაც ცოცხით მომწმედი კაცი თავისი იატაკის გაწმენდას იწყებს, მილერი ერთ წამით თვალს ხუჭავს. „ფუსფუსში ერთ წამით თვალები დავხუჭე; როცა გავახილე, ნაგავი სრულიად გამქრალიყო. ძვირფასი სამკაულები, ალმასები, ოქროსა და ვერცხლის მონეტები, უხვად იყო მიმოფანტული მთელ ოთახში.“ ამგვარად, ძვირფასი და მძაღრე სრულად განცალკევდა.

შემდეგ უფრო დიდი ზანდუკი დადგეს მაგიდაზე, და გაბნეული ძვირფასეულობა მასში ჩაყარეს. „შემდეგ მან მაგიდაზე დადგა ზანდუკი, წინანდელზე ბევრად უფრო დიდი და უფრო მშვენიერი, და მუჭებით აკრიფა ძვირფასეულობა, ბრილიანტები, მონეტები, და ჩაყარა ისინი ზანდუკში, სანამ ერთიც კი აღარ დარჩა, თუმცა ზოგიერთი ბრილიანტი ქინძისთავის წვერზე დიდიც არ იყო.“ შემდეგ მილერის საფუძველმდებელი ჭეშმარიტებები შეკრიბეს არა მხოლოდ ბიბლიასთან ერთად, არამედ წინასწარმეტყველების სულთანაც, და ეს ჭეშმარიტებები უფრო მშვენიერი და უფრო ბრწყინვალე გახდა, ვიდრე თავდაპირველად იყო.

როდესაც ულას მდინარის ხილვას 1798 წელს ბეჭედახსნილი უწყების თვალსაზრისით ვაფასებთ, უნდა გვესმოდეს, რომ ამ ჭეშმარიტებათაგან ზოგიერთი მილერისთვის მიცემული ჩარჩოთი იყო შეზღუდული. ამიტომ ისიც მოსალოდნელია, რომ ამ ჭეშმარიტებათაგან ზოგიერთი უფრო ვრცელი და უფრო მშვენიერი აღმოჩნდეს, მიუხედავად იმისა, რომ ზოგი მათგანი შესაძლოა მცირედად ან უმნიშვნელოდაც კი ჩანდეს.

როცა ჭეშმარიტებები აღდგება, ისინი უფრო დიდ საგანძურში იდებან; შემდეგ კვლავ გაისმის მოწოდება — არა მილერის მიერ, არამედ ქრისტეს მიერ (რომელიც არის მტვრის ჯაგრისის კაცი, რომელიც არის იუდას ტომის ლომი): „მოდი და იხილე.“ ეს მიუთითებს იმაზე, რომ ახლახან მოხდა დაბეჭდილთა ახსნა, ხოლო საბოლოო ახსნა არის იესო ქრისტეს გამოცხადება, რომელიც ხდება უშუალოდ მადლის ჟამის დახურვამდე, ანუ, როგორც და უაიტი აღნიშნავს, როცა მტვრის ჯაგრისის კაცი უკვე შევიდა.

„ყუთში ჩავიხედე, მაგრამ ჩემს თვალებს ეს ხილვა აელვა. ისინი უწინდელ დიდებაზე ათჯერ მეტად ბრწყინავდნენ. მეგონა, ქვიშაში იყვნენ გაწმენდილი იმ ბოროტ ადამიანთა ფეხებით, რომელთაც ისინი მიმოფანტეს და მტვერში გათელეს. ისინი ყუთში მშვენიერი წესრიგით იყვნენ დალაგებულნი, თითოეული თავის ადგილზე, ისე, რომ არ ჩანდა არავითარი კვალი იმ კაცის ძალდატანებისა,

რომელმაც ისინი იქ ჩაყარა. სიხარულისაგან შევეყვირე, და ამ შემახილმა გამაღვიძა.“
Early Writings, 83.

დაყოვნების ჟამი და პირველი იმედგაცრუება მოვიდა 2020 წლის 18 ივლისს, ხოლო 2023 წლის ივლისიდან იუდას ტომის ლომი ხსნის იესო ქრისტეს გამოცხადების შეტყობინების ბეჭდებს. ეს ბეჭედახსნა მოიცავს დანიელის წიგნსაც, და მილერის სიზმრის განხილვას შემდეგ სტატიაში დავასრულებთ.

„მტვრის ჯაგრისიანი კაცის“ საქმე აღსრულდება „ბრძენ მღვდლებთან“ თანამშრომლობით; ხოლო იმ „მღვდლების“ საქმე, რომლებიც გამოცხადების მეთერთმეტე თავის ორი მოწმე არიან და რომლებიც ეზეკიელის ოცდამეშვიდე თავის აღმდგარი მკვდარი ძეგლებიც არიან, ასევე წარმოდგენილია ღვთის სიტყვის სხვა ხაზებითაც. უილიამ მილერის მეორე სიზმართან დაკავშირებით ჩვენს მიერ დადგენილის დასადასტურებლად, მეორე მოწმეებად, ამ ხაზთაგან რამდენიმეს გამოვიყენებთ.

„წმინდა წერილები ჩვენდა სასარგებლოდ არის მოცემული, რათა სიმართლის საქმეში დამოძღვრილნი ვიყოთ. სინათლის ძვირფასი სხივები შეცდომის ღრუბლებით იქნა დაბნელებული, მაგრამ ქრისტე მზად არის განაბნოს შეცდომისა და ცრურწმენის ნისლი და გამოგვიცხადოს მამის დიდების ბრწყინვალება, რათა ჩვენც, მოწაფეთა მსგავსად, ვთქვათ: ‘განა არ გვიგიზგიზებდა გული, როცა გზაზე გველაპარაკებოდა?’“ Publishing Ministry, 68.